

teristiske Soberhed og forsigtige Afvejen pro et contra stærkere frem end ellers; det er saaledes nærmest modstræbende, at han overhovedet indlader sig paa at udtale sig om Fagforeningernes mulige Betydning for Lønniveauet. Desuagtet rummer netop dette Kapitel særdeles mange interessante og kloge Bemærkninger.

Fremstillingen er holdt i et gennemklart, maaske noget farveløst Sprog. Montgomerys Opfattelse af økonomisk Historie er ikke snæver; navnlig ofrer han megen Plads paa at belyse Lovgivningens Betydning for den økonomiske Udvikling, selv om han som Helhed advarer mod at overvurdere de Rester af gammel Statsregulering, som holdt sig ind i det 19. Aarhundrede. Grænsen til den politiske Historie overskrides dog aldrig; Politikernavne forekommer ikke. Endnu mindre faar man nogen som helst Anelse om Forfatterens eget politiske Standpunkt. Bogens Værdi ligger først og fremmest i dens Rigdom paa Oplysninger; ogsaa Dyrkere af dansk økonomisk Historie vil kunne lære meget og faa meget at tænke over ved at fordybe sig i den. *Henry Bruun.*

Den finske historiker G. A. Donner har i 1930 udsendt sin bog »Kampen om Fresearvet« i en ny udgave under titlen: *Striden om arvet efter köpmannen Jakob Frese 1455—1510*, men nu forsynet med kildehenvisninger og en række dokumenter aftrykt som bilag. Denne uendelige arvestrid, med centrum i Reval, men med udløbere i Åbo, Stockholm, Lübeck, København, Helsingborg og en række nordtyske byer, kaster et skarpt lys over magtfordelingen, de økonomiske forhold og retsmetoderne i Østersø-området i slutningen af middelalderen. Karl Knutsson, Axelssønnerne, Sten Sture, Kong Hans, kejseren, ja selve paven mobiliseres af parterne i tvisten. *F. W. W.*

»Urkundengeschichte ist Bildungsgeschichte« er udgangspunktet i Felix Merkels afhandling: *Das Aufkommen der deutschen Sprache in den städtischen Kanzleien des ausgehenden Mittelalters* (Beiträge zur Kulturgeschichte hsg. v. W. Goetz Bd. 46 (1930)). Ved dette kulturhistoriske synspunkt og ved, at det er dokumenter paa modersmaalet og ikke paa latin, der behandles, betegner hans bog noget nyt indenfor diplomatikken. Undersøgelsen er ikke særlig dybtgaaende, men omfattende, idet forf. paa grundlag af samtlige tyske »Urkundenbücher« og enkelte utrykte byarkiver saa at sige skridt for skridt følger det tyske brevsprogs